

Melchior (CD):

Jeg finder uddannelse til en kort bemærkning om skole- og uddannelsespolitik, som andre end jeg har bragt ind i debatten her. Når man ved, hvor venuesæl hr. Gert Petersen kan være til daglig, så blev man helt forskrækket ved at se ham her på talerstolen i dag, da han efterlyste regeringens forskellige former for flertal. Jeg har kun sjældent set hr. Erhard Jakobsen mere fyrg, end hr. Gert Petersen var i dag. Jeg vil derfor gerne sige, at anledningen til frygten er ikke så stor. Jeg vil gerne henlede hr. Gert Petersens opmærksomhed på den kurs og den politik, som hans eget partis tidligere gruppeformand her i tinget, nuværende rektor ved Københavns universitet, Morten Lange, har ført, siden han blev rektor. Der er næppe noget i den måde, han driver universitetet på i dag, som ikke er i fuld overensstemmelse med de tanker, som centrum-demokraterne gør sig.

Derfor, hr. Gert Petersen: fat mod!

Poulsgaard (FP):

Ja, man falder jo næsten over alle de minsterbænke, når man skal herop, det er Parkinsons lov, hr. statsminister. Jeg vil egentlig gerne erindre statsministeren om, at i den første regering, han var chef for, var der 21 medlemmer, så kom valget i 1973 den 4. december, hvor man fik en forskrækkelse. Derefter kunne hr. Poul Hartling klare den med 12 ministre. Så kom hr. Anker Jørgensen til igen, så røg vi op på 16 ministre, og nu er vi altså oppe på 18. Nu nærmer vi os snart de 21 igen, og så gælder Parkinsons lov jo, så bliver der også sat plads af til nogle faglige møder i arbejdstiden, formoder jeg.

Man skal ikke tro, hr. statsminister, at den forskrækkelse, I fik den 4. december 1973, er væk. I fik en valgsejr denne gang. Jeg har lyst til at gratulere socialdemokratiet med den valgsejr, men jeg har så sandt - nå, jeg må ikke sige noget grimt - ikke lyst til at lykønske den danske nation. For hvordan fik man den valgsejr? Ved løgn. Jeg står her med en fotokopi af Aktuelt den 8. februar 1977, hvor der står om en familie: denne familie mister 15.000 kr., hvis Glistrup kommer til magten. Det er jo ikke sandt, og det ved socialdemokratiet godt.

Ydermere forfattede hr. Svend Andersen (Rosk. a.) et indlæg, som han sendte til Aktuelt samme dag, som denne artikel stod i bladet. Man taler så flot om demokrati og ytringsfri-

hed. Ytringsfriheden havde trange kår under den nylige valgkamp. Man har ikke ofret spaltepads, man har ikke ofret det et svar. Hvad står der så i den artikel? Der står bl. a., at det ville koste den familie 6.240 kr. at låne bøger, for Poulsgaard har sagt, at de skulle betale 12 kr. for at låne en bog. Det har Poulsgaard aldrig nogen sinde sagt. Jeg vil bede socialdemokratiet læse vort bibliotekslovsforslag; deraf fremgår det klart og tydeligt, at skolebiblioteket - for de 6.240 kr. drejede sig primært om børnene i den familie - fortsat skulle være gratis. Det, Poulsgaard har sagt, er, at bogudlån koster, når vi medtager alle de nymodens påhit, man har fundet på, med gramofonplader og dukketøj og legetøj og børneparkering og hvad man ellers har, 12 kr., men efter vort forslag ville den familie ikke være kommet til at betale en krone for at låne en bog.

Der står også, at hr. Maisted og hr. Jørgen Junior har sagt, at man skulle betale for at komme på hospitalet. Også det er decideret usandt. Det fremgår af alle de ændringsforslag, vi har stillet, at det fortsat i fremskridtets Danmark vil være gratis at ligge på hospitalet.

Men all right, vi får vel nogen beskæftigelse i gang. Jeg kommer lige fra lønningsrådet, og jeg skal love for, vi nu får ansat nogle folk til Storebæltsbroerne, i hvert fald til det rent administrative; om vi nogen sinde får en spade i jorden, det skal tiden så vise. Men lad det nu ligge.

Hr. Auken optrådte i sin nye stilling - jeg gratulerer med den også - og sagde, at vi var så arbejderfjendske. Hvem er det, der er arbejderfjendsk? Hvem er det, der er skyld i de kæmpelønninger, der udbetales til akademikere, til en velbæjret klasse? Hvem skal betale det? Det skal han, der står på gulvet og pukler på med samfundsnyttigt arbejde. Vil I være med til en udligning mellem håndens og åndens arbejde? Hr. Auken nikker, så formoder jeg, at vi kan komme i gang med at snakke realpolitik. Kan vi få det i gang, så er fremskridtspartiet med.

Jeg tror også, jeg kan få hr. Auken med på, at vi får en ensartet folkepension. Vil det ikke også være en arbejdsvenlig politik? Hvem har foreslået det? Hvem foreslog ensartede dyrtidsportioner? Alt det, vi har foreslået, har gavnet den arbejdende del af befolkningen, og det er altså dem, der laver det beskidte, det kedelige, det farefulde arbejde. De har måttet lægge ryg